

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่ สรพ. ๕๙/๒๕๕๖

สำนวนเลขที่ ๗๔/๒๑๒/๒๕๕๖ (มีมติครั้งที่ ๗๔/๒๕๕๖ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖)

ประเภทสำนวน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (ด้านพัสดุ)

เรื่อง องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำบันทึกแนบท้ายสัญญาโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กไม่ถูกต้องตามระเบียบ

สรุปข้อเท็จจริง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพบว่า การก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กตามโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๖ โครงการ ได้มีการจัดทำบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้าง จำนวน ๕ สัญญา โดยมีระยะเวลาระหว่างสัญญาจ้างเดิมกับบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างไม่ต่อเนื่องกัน และองค์การบริหารส่วนจังหวัดมิได้เรียกค่าปรับจากผู้รับจ้างกรณีส่งมอบงานล่าช้ากว่าที่สัญญากำหนด ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายคิดเป็นเงินจำนวน ๒,๗๐๕,๘๑๔ บาท

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เห็นว่า มีความเสียหายรวมเป็นเงินจำนวน ๒,๔๑๙,๔๖๐ บาท จึงให้เจ้าหน้าที่จำนวน ๗ ราย ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัดส่วนที่กำหนด

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา ๑. พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ขอรับการสนับสนุนโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากจังหวัดเพื่อก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๕ โครงการ โดยมีการจัดทำบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างให้ขยายระยะเวลาก่อสร้าง แต่ไม่กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จให้ต่อเนื่องกับสัญญาเดิมแยกพิจารณาเป็นรายสัญญาได้ ดังนี้

๑. สัญญาเลขที่ ๑ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวนเงิน ๑,๙๗๒,๔๐๐ บาท กำหนดให้จ้างเหมาส่วนจำกัด ป เริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ต่อมาในระหว่างดำเนินการก่อสร้างไหล่ทาง พบปัญหาว่า รายละเอียดในแบบและประมาณราคาไม่ได้กำหนดชนิดวัสดุและปริมาณที่ชัดเจน ซึ่งในรายการปริมาณและราคากลางของคณะกรรมการกำหนดราคากลาง กำหนดราคาวัสดุของงานไหล่ทางไว้ ผู้ควบคุมงานจึงได้สั่งหยุดงานก่อสร้างไหล่ทางไว้ก่อนเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับชนิดและปริมาณวัสดุในการก่อสร้างไหล่ทาง

วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ นายกองการบริหารส่วนจังหวัดได้อนุมัติตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ระบุว่า

๑) รับผิดชอบต่อสั่งหยุดงานก่อสร้างถนนเฉพาะงานก่อสร้างไหล่ทางของผู้ควบคุมงานตั้งแต่วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒

๒) คณะกรรมการตรวจการจ้างร่วมกันพิจารณาแล้วให้ผู้รับจ้างดำเนินการก่อสร้างไหล่ทางโดยใช้วัสดุไหล่ทางเป็นลูกรัง ขนาดไหล่ทางกว้างยาว ตามสภาพพื้นที่โครงการจริง ซึ่งจะต้องได้ปริมาณงานลูกรังแต่ละโครงการไม่น้อยกว่าปริมาณงานในสัญญา

๓) เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้าง

๔) เนื่องจากสัญญาจ้างใกล้ครบกำหนดระยะเวลาวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ เห็นควรขยายอายุสัญญาเพื่อก่อสร้างงานไหล่ทาง โดยนับเวลาตั้งแต่สั่งหยุดงานถึงวันครบอายุสัญญารวมกับเวลาครบอายุสัญญาถึงวันที่แก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้างเป็นระยะเวลาที่ขยายอายุสัญญาต่อไป

วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ คู่สัญญาได้ตกลงทำบันทึกแนบท้ายสัญญา ระบุว่า “ผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างตกลงแก้ไขรายละเอียดในสัญญาข้อ ๕ กำหนดเวลาแล้วเสร็จ...เป็น ขยายเวลาการก่อสร้างออกไปอีก ๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓” ซึ่งต่อมาผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามข้อความที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สั่งการตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ข้อ ๔ ซึ่งระบุว่า “เนื่องจากสัญญาจ้างใกล้ครบกำหนดวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ เห็นควรขยายอายุสัญญาเพื่อก่อสร้างงานไหล่ทาง โดยนับเวลาตั้งแต่สั่งหยุดงานถึงวันครบอายุสัญญารวมกับเวลาครบอายุสัญญาถึงวันที่แก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้างเป็นระยะเวลาที่ขยายอายุสัญญาต่อไป” กรณีจึงแสดงให้เห็นได้ว่า ผู้มีอำนาจได้อนุมัติขยายระยะเวลาให้ผู้รับจ้างต่อเนื่องจากวันครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาเดิมจนถึงวันที่จัดทำเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างดังกล่าวแล้ว ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้จัดทำเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างโดยระบุให้ขยายระยะเวลาก่อสร้างเพียงเท่าจำนวนวันที่ต้องใช้ในการก่อสร้างจริงโดยนับต่อจากวันทำบันทึกแนบท้ายสัญญา แต่ไม่ได้นำจำนวนวันระหว่างการหยุดงานมารวมกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จให้ต่อเนื่องกับสัญญาเดิมให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงที่ผู้มีอำนาจได้อนุมัติให้แล้ว กรณีจึงน่าจะเกิดจากความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการจัดทำเอกสาร พฤติการณ์ยังถือไม่ได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

๒. สัญญาเลขที่ ๒ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวนเงิน ๑,๙๗๓,๗๐๐ บาท กำหนดให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข ผู้รับจ้าง เริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ต่อมาในระหว่างดำเนินการก่อสร้างไหล่ทางพบปัญหาว่า รายละเอียดในแบบและประมาณราคาไม่ได้กำหนดชนิดวัสดุและปริมาณที่ชัดเจน ซึ่งในรายการปริมาณและราคากลางของคณะกรรมการกำหนดราคากลาง กำหนดราคาค่าวัสดุของงานไหล่ทางไว้ ผู้ควบคุมงานจึงได้สั่งหยุดงานก่อสร้างไหล่ทางไว้ก่อนเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับชนิดและปริมาณวัสดุในการก่อสร้างไหล่ทาง

วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้อนุมัติตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ระบุว่า

๑) รับทราบการสั่งหยุดงานก่อสร้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒

๒) คณะกรรมการตรวจการจ้างร่วมกันพิจารณาแล้วให้ผู้รับจ้างดำเนินการก่อสร้างไหล่ทางโดยใช้วัสดุไหล่ทางเป็นลูกรัง ขนาดไหล่ทางกว้างยาว ตามสภาพพื้นที่โครงการจริง ซึ่งจะต้องได้ปริมาณงานลูกรังแต่ละโครงการไม่น้อยกว่าปริมาณงานในสัญญา

๓) เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้าง

๔) เนื่องจากสัญญาจ้างก่อสร้างกำหนดระยะเวลาวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ เห็นควรขยายอายุสัญญาเพื่อก่อสร้างงานไหล่ทาง โดยนับเวลาตั้งแต่สั่งหยุดงานถึงวันครบอายุสัญญารวมกับเวลาครบอายุสัญญาถึงวันที่แก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้างเป็นระยะเวลาที่ขยายอายุสัญญาต่อไป

วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ คู่สัญญาได้ตกลงทำบันทึกแนบท้ายสัญญา ระบุว่า “ผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างตกลงแก้ไขรายละเอียดในสัญญาข้อ ๕ กำหนดเวลาแล้วเสร็จ... เป็น ขยายเวลาการก่อสร้างออกไปอีก ๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓” ซึ่งต่อมาผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามข้อความที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สั่งการตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ข้อ ๔ ซึ่งระบุว่า “เนื่องจากสัญญาจ้างก่อสร้างกำหนดวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ เห็นควรขยายอายุสัญญาเพื่อก่อสร้างงานไหล่ทาง โดยนับเวลาตั้งแต่สั่งหยุดงานถึงวันครบอายุสัญญารวมกับเวลาครบอายุสัญญาถึงวันที่แก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้างเป็นระยะเวลาที่ขยายอายุสัญญาต่อไป” กรณีจึงแสดงให้เห็นได้ว่า ผู้มีอำนาจได้อนุมัติขยายระยะเวลาให้ผู้รับจ้างต่อเนื่องจากวันครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาเดิมจนถึงวันที่จัดทำเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างดังกล่าวแล้ว ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้จัดทำเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างโดยระบุให้ขยายระยะเวลาก่อสร้างเพียงเท่าจำนวนวันที่ต้องใช้ในการก่อสร้างจริงโดยนับต่อจากวันทำบันทึกแนบท้ายสัญญา แต่ไม่ได้นำจำนวนวันระหว่างการหยุดงานมารวมกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จให้ต่อเนื่องกับสัญญาเดิมให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงที่ผู้มีอำนาจได้อนุมัติให้แล้ว กรณีจึงน่าจะเกิดจากความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการจัดทำเอกสาร พฤติการณ์ยังถือไม่ได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

๓. สัญญาเลขที่ ๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวนเงิน ๑,๙๖๔,๐๐๐ บาท กำหนดให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป ผู้รับจ้าง เริ่มทำงานภายในวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒ แล้วเสร็จภายในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ต่อมาในระหว่างการค้าเนินการก่อสร้างไหล่ทางพบปัญหาว่า รายละเอียดในแบบและประมาณราคาไม่ได้กำหนดชนิดวัสดุและปริมาณที่ชัดเจน ซึ่งในรายการปริมาณและราคากลางของคณะกรรมการกำหนดราคากลาง กำหนดราคาวัสดุของงานไหล่ทางไว้ ผู้ควบคุมงานจึงได้สั่งหยุดงานก่อสร้างไหล่ทางไว้ก่อนเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับชนิดและปริมาณวัสดุในการก่อสร้างไหล่ทาง

วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้อนุมัติตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ระบุว่า

๑) รับทราบการสั่งหยุดงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเฉพาะงานก่อสร้างไหล่ทางของผู้ควบคุมงาน ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

๒) คณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ควบคุมงานและผู้รับจ้างพิจารณาแล้วให้ใช้วัสดุอุปกรณ์ทำงานไหล่ทาง

๓) เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้าง

๔) เนื่องจากสัญญาจ้างก่อสร้างกำหนดวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เห็นควรขยายเวลาอายุสัญญาเพื่อก่อสร้างงานไหล่ทาง โดยนับเวลาตั้งแต่สั่งหยุดงานถึงวันครบอายุสัญญาถึงวันที่แก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้างเป็นระยะเวลาที่ขยายอายุสัญญาต่อไป

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ คู่สัญญาได้ตกลงทำบันทึกแนบท้ายสัญญา ระบุว่า “ผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างตกลงแก้ไขรายละเอียดในสัญญาข้อ ๕ กำหนดเวลาแล้วเสร็จ โดยให้ขยายระยะเวลา

ทำการตามสัญญาจ้างออกไปอีก เหลือจำนวน ๑๙ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓” ซึ่งต่อมาผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามข้อความที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สั่งการตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ข้อ ๔ ซึ่งระบุว่า “เนื่องจากสัญญาจ้างใกล้ครบกำหนดวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เห็นควรขยายเวลาอายุสัญญาเพื่อก่อสร้างงานไหล่ทาง โดยนับเวลาตั้งแต่สั่งหยุดงานถึงวันครบอายุสัญญาถึงวันที่แก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้างเป็นระยะเวลาที่ขยายอายุสัญญาต่อไป” กรณีจึงแสดงให้เห็นได้ว่าผู้มีอำนาจได้อนุมัติขยายระยะเวลาให้ผู้รับจ้างต่อเนื่องจากวันครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาเดิม จนถึงวันที่จัดทำเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างดังกล่าวแล้ว ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้จัดทำเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างโดยระบุให้ขยายระยะเวลาก่อสร้างเพียงเท่าจำนวนวันที่ต้องใช้ในการก่อสร้างจริงโดยนับต่อจากวันทำบันทึกแนบท้ายสัญญา แต่ไม่ได้นำจำนวนวันระหว่างการหยุดงานมารวมกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จให้ต่อเนื่องกับสัญญาเดิมให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงที่ผู้มีอำนาจได้อนุมัติให้แล้ว กรณีจึงน่าจะเกิดจากความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการจัดทำเอกสาร พฤติการณ์ยังถือไม่ได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

๔. สัญญาเลขที่ ๔ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวนเงิน ๑,๙๙๑,๐๐๐ บาท กำหนดให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป. ผู้รับจ้าง เริ่มทำงานภายในวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒ แล้วเสร็จภายในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ต่อมาในระหว่างการดำเนินการก่อสร้างไหล่ทาง พบปัญหาว่า รายละเอียดในแบบและประมาณราคาไม่ได้กำหนดชนิดวัสดุและปริมาณที่ชัดเจน ซึ่งในรายการปริมาณและราคากลางของคณะกรรมการกำหนดราคากลาง กำหนดราคาค่าวัสดุของงานไหล่ทางไว้ ผู้ควบคุมงานจึงได้สั่งหยุดงานก่อสร้างไหล่ทางไว้ก่อนเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับชนิดและปริมาณวัสดุในการก่อสร้างไหล่ทาง

วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้อนุมัติตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ระบุว่า

๑) รับผิดชอบต่อภาระสั่งหยุดงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเฉพาะงานก่อสร้างไหล่ทางของผู้ควบคุมงาน ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

๒) คณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ควบคุมงานและผู้รับจ้างพิจารณาแล้วให้ใช้วัสดุลูกรังทำงานไหล่ทาง

๓) เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้าง

๔) เนื่องจากสัญญาจ้างใกล้ครบกำหนดวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เห็นควร ขยายเวลาอายุสัญญาเพื่อก่อสร้างงานไหล่ทาง โดยนับเวลาตั้งแต่สั่งหยุดงานถึงวันครบอายุสัญญาถึงวันที่แก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้างเป็นระยะเวลาที่ขยายอายุสัญญาต่อไป

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ คู่สัญญาได้ตกลงทำบันทึกแนบท้ายสัญญา ระบุว่า “ผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างตกลงแก้ไขรายละเอียดในสัญญาข้อ ๕ กำหนดเวลาแล้วเสร็จโดยให้ขยายระยะเวลาทำการตามสัญญาจ้างออกไปอีก เหลือจำนวน ๑๙ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓” ซึ่งต่อมาผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามข้อความที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สั่งการตามบันทึกข้อความ ที่ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ข้อ ๔ ซึ่งระบุว่า “เนื่องจากสัญญาจ้างใกล้ครบกำหนดวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เห็นควรขยายเวลาอายุสัญญาเพื่อก่อสร้างงานไหล่ทาง

โดยนับเวลาตั้งแต่สั่งหยุดงานถึงวันครบอายุสัญญาถึงวันที่แก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้างเป็นระยะเวลาที่ขยายอายุสัญญาต่อไป” กรณีจึงแสดงให้เห็นได้ว่า ผู้มีอำนาจได้อนุมัติขยายระยะเวลาให้ผู้รับจ้างต่อเนื่องจากวันครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาเดิมจนถึงวันที่จัดทำเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างดังกล่าวแล้ว ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้จัดทำเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างโดยระบุให้ขยายระยะเวลาก่อสร้างเพียงเท่าจำนวนวันที่ต้องใช้ในการก่อสร้างจริงโดยนับต่อจากวันทำบันทึกแนบท้ายสัญญา แต่ไม่ได้นำจำนวนวันระหว่างการหยุดงานมารวมกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จให้ต่อเนื่องกับสัญญาเดิมให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงที่มีอำนาจได้อนุมัติให้แล้ว กรณีจึงน่าจะเกิดจากความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการจัดทำเอกสาร พฤติการณ์ยังถือไม่ได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

๕. สัญญาเลขที่ ๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวนเงิน ๑,๘๕๓,๕๐๐ บาท กำหนดให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ม. ผู้รับจ้าง เริ่มทำงานภายในวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒ แล้วเสร็จวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ต่อมาในระหว่างการค้าดำเนินการก่อสร้างไหล่ทาง พบปัญหาว่า รายละเอียดในแบบและประมาณราคาไม่ได้กำหนดชนิดวัสดุและปริมาณที่ชัดเจน ซึ่งในรายการปริมาณและราคากลางของคณะกรรมการกำหนดราคากลางกำหนดราคาค่าวัสดุของงานไหล่ทางไว้ ผู้ควบคุมงานจึงได้สั่งหยุดงานก่อสร้างไหล่ทางไว้ก่อน เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับชนิดและปริมาณวัสดุในการก่อสร้างไหล่ทาง

วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดได้อนุมัติตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ระบุว่า

๑) รับทราบการสั่งหยุดงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเฉพาะงานก่อสร้างไหล่ทางของผู้ควบคุมงาน ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

๒) คณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ควบคุมงานและผู้รับจ้างพิจารณาแล้วให้ใช้วัสดุอุปกรณ์ทำงานไหล่ทาง

๓) เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้าง

๔) เนื่องจากสัญญาจ้างครบกำหนดวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เห็นควรขยายเวลาอายุสัญญาเพื่อก่อสร้างงานไหล่ทาง โดยนับเวลาตั้งแต่สั่งหยุดงานถึงวันครบอายุสัญญาถึงวันที่แก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้างเป็นระยะเวลาที่ขยายอายุสัญญาต่อไป

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ คู่สัญญาได้ตกลงทำบันทึกแนบท้ายสัญญา ระบุว่า “ผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างตกลงแก้ไขรายละเอียดในสัญญาข้อ ๕ กำหนดเวลาแล้วเสร็จโดยให้ขยายระยะเวลาทำการตามสัญญาจ้างออกไปอีกเหลือจำนวน ๑๙ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓” ซึ่งต่อมาผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามข้อความที่นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดได้สั่งการตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ข้อ ๔ ซึ่งระบุว่า “เนื่องจากสัญญาจ้างครบกำหนดวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เห็นควรขยายเวลาอายุสัญญาเพื่อก่อสร้างงานไหล่ทาง โดยนับเวลาตั้งแต่สั่งหยุดงานถึงวันครบอายุสัญญาถึงวันที่แก้ไขเพิ่มเติมแนบท้ายสัญญาจ้างเป็นระยะเวลาที่ขยายอายุสัญญาต่อไป” กรณีจึงแสดงให้เห็นได้ว่า ผู้มีอำนาจได้อนุมัติขยายระยะเวลาให้ผู้รับจ้างต่อเนื่องจากวันครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาเดิมจนถึงวันที่จัดทำเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างดังกล่าวแล้ว ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้จัดทำเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างโดยระบุให้ขยายระยะเวลาก่อสร้างเพียงเท่าจำนวนวันที่ต้องใช้ในการก่อสร้างจริง

โดยนับต่อจากวันทำบันทึกแนบท้ายสัญญา แต่ไม่ได้นำจำนวนวันระหว่างการหยุดงานมารวมกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จให้ต่อเนื่องกับสัญญาเดิมให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงที่ผู้มีอำนาจได้อนุมัติให้แล้ว กรณีจึงน่าจะเกิดจากความเข้าใจคลาดเคลื่อน ในการจัดทำเอกสาร พฤติการณ์ยังถือไม่ได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

ผู้ย่อ	นายณวิธ ศรีจันทร์งาม	นิติกร
ผู้ตรวจ	นางรวิภา ดั่งแดงโชติ	ผู้อำนวยการกลุ่มงาน ตพ.๒

